Stigmanın Gölgesinde Mental Retardasyon Tanılı Hastada İntrakraniyal Kitle Teşhisi: Olgu Sunumu

Aslıhan Taş¹, Merve Karataş¹, Beyza Feran¹, Hayriye Mihrimah Öztürk¹,
Hanife Kocakaya¹, Fatma Kartal¹
¹Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

GIRIŞ

Psikiyatri hastalarındaki genel tıbbi durumlar önemli ölçüde ihmal edilebilmekte ve bu hastaların stigmatizasyon nedeniyle yanlış tanı ve yetersiz tedavi ihtimalleri olduğu bilinmektedir.¹ Bu vakada uzun süreli tremor ve baş ağrısı şikayetleri bulunan Hafif Düzey Mental Retardasyon (MR)tanılı hastada intrakraniyal kitlenin teşhisi anlatılmıştır.

OLGU

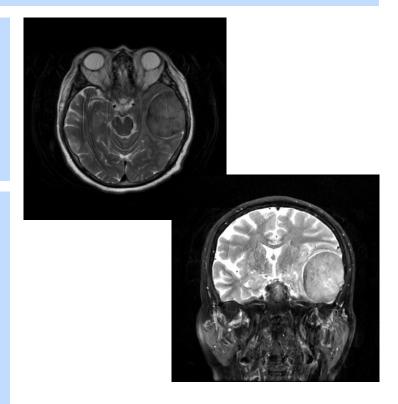
Hafif düzey MR tanılı 65 yaş kadın, ellerde tremor, baş ağrısı, unutkanlık ve agresyon şikayetleriyle başvurdu. Anamnezinde hastanın 10 yıldır ellerinde titreme, 4 yıldır baş ağrısı olduğu, 1 yıldır ağrısında, unutkanlığında artış ve baş dönmesi olduğu, 2 aydır uzağı görmekte zorlandığı öğrenildi. Hastanın şikayetleriyle Nöroloji polikliniğine başvurduğu ancak semptomların psikiyatrik tanısına bağlandığı öğrenildi. Hasta MR İlişkili depresif problemleri ve belirtileri davranış nedeniyle risperidon ve sertralin ile medikal tedavi almaktaydı.

Ruhsal durum muayenesinde; bilinç açık, oryantasyon tam, göz teması kısıtlı, konuşma hızı azalmış, affekti çökkündü. Algı kusuru tariflemedi. Psikomotor retardasyonu mevcuttu. Fizik muayenede solda baskın olmak üzere ellerde bilateral istirahat tremoru, sağ gözde pitoz ve horizontal nistagmus mevcuttu.

Son dönemde artan şikayetleri ve fizik muayene bulgularının altta yatan organisiteyle ilişkili olabileceği düşünülerek tarafımızca istenen MRG'de sol parietotemporal alanda Kraniyal ekstraaksiyel yerleşimli kitlesel lezyon izlendi. Hasta intrakraniyal kitle (menenjiom) sebebiyle nöroşirurjiye yönlendirildi ve operasyon planlandı. Hastada MR tanısı bulunduğundan olgu sunumu onamı yakınından alınmıştır.

SONUÇLAR

Sonuç olarak vakamızda hastanın mental retardasyon tanısı nedeniyle intrakraniyal kitle teşhisi açısından yıllarca gecikme yaşadığı anlaşılmıştır. Literatürde hastaların kendisini iyi ifade edememesi ve psikiyatrist olmayan sağlık çalışanlarının önyargılı tutumunun bu duruma katkıda bulunabildiği, hastaların somatik yakınmalarının tetkik edilmesinde yetersizlikler olabileceği bildirilmiştir.²

TARTIŞMA VE SONUÇ

Psikiyatrik bozukluk öyküsü bulunan hastalarda farklı fiziksel belirtiler ortaya çıktığında bu durum psikiyatrik bozukluk ile ilişkilendirilerek bazen klinik semptomların psikiyatrik tanıya sekonder olabileceği düşünülmekte ve eşlik eden organik patolojilerin tespiti bu damgalanmanın etkisiyle gecikebilmektedir.Bu durumun morbiditeyi arttırdığı da bilinmektedir.³ Bu nedenle stigma etkisinden sıyrılmak ve klinik şüphe oluştuğunda hastayı ilgili branşlarla multidisipliner olarak değerlendirmek hastaların tedaviye erken erişiminde önem taşımaktadır.

KAYNAKÇA

1.Karşıdağ, Ç., Aksoy, U. M., Yüksel, G., Alpay, N., & Uysal, A. (2013). Yataklı tedavi hizmeti sunan psikiyatri kliniklerinde ektanılar. Klinik Psikiyatri Dergisi, 16(1), 47–52.

2.Kuş Saillard, E. (2010). Ruhsal Hastalara Yönelik Damgalamaya İlişkin Psikiyatrist Görüşleri ve Öneriler. Turk Psikiyatri Dergisi, 21(1).

3.Lykouras, L., & Douzenis, A. (2008). Do psychiatric departments in general hospitals have an impact on the physical health of mental patients? Current Opinion in Psychiatry, 21(4), 398-402.